

Scris de andra.rotaru pe 26 aprilie 2011, 10:42

Cele 5 elemente si veriga lipsa esentiala

M-am abtinut de la bautura, m-am abtinut de la carne, m-am abtinut de la deliciile ...upsss! Au trecut doar 4 zile si jumatate, am creierul limpede, gandesc mai bine, ma simt mai bine, fac mult sport...Duminica voi manca, ma voi imbata...Cam astea sunt frazele pe care le-am auzit in perioada Saptamanii Patimilor. O cura rapida, un post „minimalist”, o despovarare de pacate, o spovedanie, iar la capatul atator eforturi, un maximum desfrau culinar si trupesc. Am mai auzit chiar si povesti despre posturi tinute in procente. Adica un fel de post precum sprintul peste garduri: unul tinut 90%, cu ingaduinta si binecuvantare personalizata.

Ca sa nu fiu mai putin “pacatoasa” decat ceilalti, primele delicii pascale au fost cele literare, adica am cautat volume recent aparute, un pic mai lipsite de pudoare. Am ales “Dupa-amiaza cu o nimfomana pe varful muntelui Parang” de Eugen Serbanescu, directorul general al Centrului National al Cinematografiei. Citind-o am ramas cu intrebarea: Care sunt efectele unei perioade de cenzura ideologica asupra obiceiurilor sexuale ale unui popor? Va recomand sa va puneti aceasta intrebare, merita!

Apoi am schimbat meniul, m-am delectat cu filme de Kim duk Ki, Fatih Akin si Michael Haneke. Vreo 3 filme pe noapte, incat mi-e greu sa nu cred ca am visat in mare parte, iar memoria nu-mi joaca feste acum. Dupa ce m-am “cinefilizat” mi-am dat seama ca nici un post sau desfrau **cinemagic** nu m-ajuta intr-atat incat sa suport cu stoicism toate inselatoriile vietii reale. Si m-am ales cu o depresie accentuata.

Ultimul deliciu pe care mi l-am ingaduit a fost sa ma apropiu de natura. Adica de un dulau, pur si cast, de vreo 7 ani, de inaltimea mea si posesor al dublului greutatei mele: un Golden Retriever foarte bland, Paco, care a mancat si pasca, a ciocnit si oua, a fost un partener ideal. La sfarsit mi-a pupat mana si m-a condus, politicos, spre usa.

Deci: literatura, filme, natura. Next? O vizita la o prietena si apoi vizita parentala. Vizita la prietena s-a soldat cu un documentar despre teoriile lui Darwin si „Originea speciilor”. Ma uitam la ea, ea la mine si ne intrebam daca suntem sau nu specii diferite (ea blonda, eu bruna), care este rostul perpetuarii la nesfarsit a fiintelor, fara sa se cunoasca vreun scop final si, mai ales, daca nu se aseamana asta cu inaintarea prin viata a omului, uneori din inertie, asa. Bun!

Iar vizita parentala a avut si ea deliciile ei: un fel de v-ati ascunselea, iar “daca te prindem, ramai la noi”!

Noroc ca Darwin nu mi-a aplicat aceeași metoda, ca zau ca nu as fi ramas peste noapte cu teoriile lui, si m-as fi transformat intr-o veriga lipsa esentiala.

Articol preluat de pe [Agentia de carte](#)

ADRESA: <http://crct.ro/nfes>